

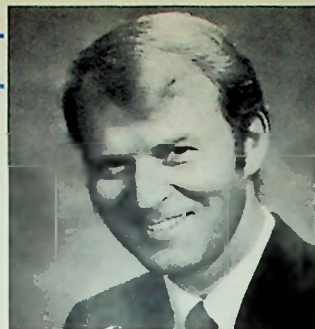
LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

3-84

50. ÅRGANG

Kjære leser!

Det er mange av kirkens kjernetropper som ikke kan fri seg fra en helt bestemt følelse i disse tider: Følelsen av at vår kirke lider for mye under skarpe konfrontasjoner, av debatt mellom fløyer og av oppfatthet omkring problemer som binder krefter på en nesten lammende måte. Og dette skjer i en tid hvor det nettopp ropes etter det sunne og byggende arbeid i lokalmenighetene!

Et mismot sprer seg, istedenfor den ånd som *ser* mulighetene, og vil *gjøre* noe med dem – blant barn, unge og voksne.

Nå er det hverken noe ideal eller et oppnåelig mål å ha en idyll av en kirke, fri for meningsbrytning. Nettopp i denne brytningen er det at sannheten skal hevde seg (1 Kor 11, 19). Men det mange kjenner på nå, er at kirken er i ferd med å bli gjennomtrukket av den tone og debattånd som preger samfunnslivet forøvrig. Kirken fremstår i den alminnelige bevissthet mer som en arena for dragkamp, enn som base for et menighetsbyggende og evangeliserende arbeid. Og det er trist for alle parter: For *troens folk* som taper motet, og for alle *dem som ikke blir nådd* av Guds ord på en sterk og utfordrende måte.

Menighetsfakultetets særlige oppgave i denne situasjon blir å være et rustningskammer for en sunn, bibelsk teologi. En teologi som fornyer kirkens tjenere og menighetene i troen at på Guds ord fortsatt har vekstkraft. Dette har menighetene likefrem *rett til* å vente av et fakultet som uttrykkelig ønsker å stå i den levende menighets tjeneste. Ingenting er heller viktigere for en kirke enn rett teologi! For den er byggende og tjenestemotiverende.

Tro – det betyr i dag å være viss på at Gud fremdeles kan gjøre store ting i vår kirke, som altså nå sliter med tretthetssymptomer. Tro – det betyr i vår tid å holde ut det faktum at Guds rike ennå en tid må være en usynlig og motsagt virkelighet i verden.

Men i tro, bønn og offer skal vi stå løpet ut!

«For Gud gav oss ikke en ånd som gjør motløs, men en Ånd som gir kraft, kjærlighet og sindighet.» (2 Tim 1,7.)

Olav Skjevesland

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjevesland og administrasjonssjef Erling Servan. Redaksjonsmedarbeidere: Landssekretærene Bjørn Tore Pettersen og Finn Edvin Brøndal, stud.theol. Trond Solvang. Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Elisabeth Brøndal.

DET SPIRER FRAM . . .

Av fakultetslektor Klara Myhre

«Nå skaper jeg noe nytt.
Det spirer allerede fram».
Jes 43,19a
Les 43,18–19!

Har du opplevd under? Nei?! De fleste av oss er verken helbredet for alvorlig sykdom eller har mottatt noen form for særåpenbaring fra Gud. Vi opplever stort sett livet som en jevn strøm av dager uten store, overnaturlige hendelser som bryter inn i vår hverdags-virkelighet.

Under? Det ordet forbinder vi først og fremst med de bibelske beretninger og reserverer det i dag for en kristelig «spesialist-gruppe» som vi selv står utenfor.

Men hva er *under*? Jeg vil påstå: *Nå* opplever vi alle under hver dag! Se ut av vinduet! Se på forside-bildet av dette bladet! Underet er ditt! Det sprudler og spirer og spretter rundt oss igjen. Livet sprenger seg igjennom der hvor en minst skulle vente det. Forunderlige vår – og forunderlige Gud!

Ikke rart at Guds underfulle gjerning i naturen ofte brukes som bilde på hans underfulle gjerning i frelseshistorien. Det er den samme skapende Gud som handler på begge plan. Han må ha ubegrensede ressurser av skaperkraft og skaperglede!

Ikke minst Deutero-Jesaja har fått se Gud i hans skapende aktivitet («den andre Jesaja», kap 40ff). Til Israel i landflyktighet i Babylon jubler han ut: Se deg rundt, Israel, se på naturens mektige vitnesbyrd om din Gud! Skulle ikke han være mektig til å frelse? (Jes 40,12–31).

Deutero-Jesaja kan derfor beskrive

Guds frelse som en nyskapelse – noe nytt skal spire fram 43,19a (jfr. 42,9). Israel skal få legge fortida bak 43,18. De skal få glemme sin synd og dommen som fulgte. Nå skal de få rette blikket framover (jfr. 43,22–25). Gud skal legge et nytt grunnlag for dem – han skal gjøre nye frelseshandlinger som skal bli til liv og framtid for folket. Det nye er allerede på gang – Gud har begynt å rydde veien hjem v 19b.

Det er vel ikke tilfeldig at Deutero-Jesaja bruker samme vekst-bilde også når han taler om en frelserskikkelse som skal fremstå, «Herrens tjener» skal skyte opp som en kvist, som et skudd fra tørr jord 53,2 (jfr. Jes 11,1; Jer 23,5). Guds nyskapende frelseshandling knyttes til ham som lider stedfortredende for de manges skyld (se Jes 53,4ff).

Det nye testamente «svarer» at denne Guds store nyskapelse i frelseshistorien ble realitet i Jesus Kristus. Men Guds nyskapende gjerning er ikke avsluttet med Kristi frelsesverk *den gang* – den innbefatter alle som er «i Kristus». jfr. 2 Kor 5,17f! Vi blir selv gjenstand for Guds nyskapende aktivitet.

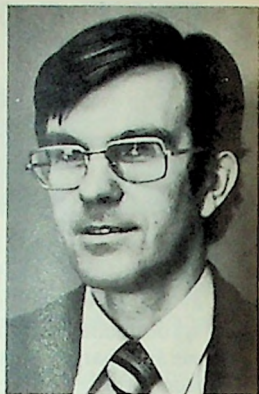
Virkningene av Kristi død og oppstandelse gjøres gjeldende for meg. Jeg trekkes inn i underets kraftfelt – der død blir til liv.

«Det gamle er borte, se, det nye er blitt til!» sier Paulus (2 Kor 5,17). Vi skal – som Israel – få glemme det som ligger

Forts. s. 14

Kristen vekst – evangelium og formaning

Av Oskar Skarsaune

Det var på en menighetskveld i kirken. Vi satt sammen med presten vår og samtalte om forkynnelsen. Da sier én: Det jeg ofte savner, er en skikkelig nytestamentlig *formaning*.

Jeg tror jeg skjønner hva vedkommen-
de mente. Vi vet alle hvordan en god, so-
lid, luthersk talle normalt er bygd opp.
Første halvdel går med til å forkynne lo-
ven, slik at synden blir avdekket og er-
kjent, og slik at det skapes bønn om frel-
se og tilgivelse. Så går taleren over til å
forkynne *evangeliet*, som svare på den
bønn om frelse som lovens forkynnelse
har skapt.

Og så er talen slutt. Vi synger en sang,
og går alle hver til vårt, styrket og opp-
bygget ved anken på hvor hel og herlig
tilstrekkelig den er, den frelse Jesus har
vunnet for oss. Bør ikke *det* få være det
siste ord i enhver preken?

Han jeg siterte innledningsvis, var
åpenbart av en noe annen mening. Og
som sagt – jeg tror jeg skjønner hva han
mente. For det har slått meg at selvste
apostelen Paulus ikke fulgte vårt vanlige
skjema. Hadde han gjort det, ville han
avsluttet Romerbrevet etter kap. 11, eller
kanskje allerede etter kap. 5. Og Galater-
brevet ville sluttet i 5,12; Efeserbrevet et-
ter kap. 3, Og kolosserbrevet i kap. 2 et
sted. Men nå slutter brevene ikke der. Et-
ter at Paulus klart og sterkt har forkynt
lovens dom og evangeliets herlige opp-
reisning, går han videre. Han går videre
til *formaning*. Nesten alle Paulus-
brevene slutter med formaning.

«For Guds barmhjertighets skyld *for-
maner jeg dere*, brødre, til å bære lege-
met fram som et levende og hellig offer
som er til Guds behag. . . . Og la dere ikke
lenger prege av den nåværende verden,
men la dere forvandle ved at sinnet for-
nyes. . . .» Slik begynner formaningsdelen
i Romerbrevet (12,1f). Og i Galaterbre-
vet: «Dere er kalt til frihet, brødre. *La
bare ikke friheten bli et påskudd for den
syndige natur*, men tjen hverandre i
kjærlighet. . . . jeg sier dere: Lev et liv i
Ånden! Da følger dere ikke begjæret i
vår syndige natur.» (5,13.16ff). Efeser-
brevet: «*Så formaner jeg dere . . . at dere
lever et liv som er verdig det kall dere har
fått. Vær ydmyke, ta dere ikke til rette,
strekke dere langt så dere bærer over med
hverandre i kjærlighet . . .*» (4,1ff).

Hva er det Paulus gjør her? Bringer
han påny sine lesere inn under lovens
krav – etter at han har forkynt evangeliet
for dem? Er hans formaninger et slags
lovisk antiklimaks etter evangelieforkyn-
nelsen?

Selvsagt ikke. Men hvordan er da for-
maningene å forstå? At de har noe med
det *kristne* liv å gjøre – livet i nåden – det
skjønner vi umiddelbart når vi leser dem.
Og at de har noe med dette livs *sunnhet*
og *vekst* å gjøre, det skjønner vi også.

Men hvordan? Hvordan forholder formaningen seg til evangeliet?

Vi ser at de hos Paulus følger *etter* evangeliet – på en eller annen måte må de altså være *konsekvenser* av evangeliet. Og Paulus har ikke overlatt til oss å finne ut hvordan den sammenhengen er å forstå. Han har selv meget tydelig uttalt seg om saken, tydeligst kanskje i Romerbrevets 6. kapittel. Det kapitlet er for meg blitt en nøkkel til sammenhengen mellom evangelium og formaning.

Paulus begynner med å formulere en mulig konsekvens av budskapet om rettferdiggjørelse av nåde ved tro alene – en konsekvens som enkelte kanskje hadde brukt som argument mot Paulus: «Skal vi fortsette å synde, for at nåden kan bli enda større?» På det spørsmålet svarer Paulus først med én eneste knapp setning, men i den éne setningen ligger hele hemmeligheten gjemt. Den lyder slik: «Vi som døde bort fra synden, hvordan kan vi fremdeles leve i den?» Den første halvdel av dette utsagnet gir oss evangeliet i en kort sum, den andre halvdel oppsummerer formaningenes innhold, og setningen som helhet viser oss den dype sammenhengen. Men setningen er så sammentrengt at vi må gi oss litt tid med den – det gjør for øvrig også Paulus selv i resten av det 6. kapittel i Romerbrevet.

For det første lærer han oss en bestemt måte å tenke og tale om synden på. Han taler ikke om synden først og fremst som noe vi gjør, en slags tverrsum av våre handlinger. Han taler derimot om synden som en *makt*, en makt som holder oss fanget, som gjør oss til treller. Jesus hadde talt om synden på samme måte: Hver den som gjør synd, er syndens trell.

Når Paulus på denne måten har malt synden for våre øyne som en slavebindende makt som låser oss til døden og fortapelsen, forkynner han evangeliet

med utgangspunkt i *dåpen*: I dåpen døde vi bort fra denne trelldoms makt – ble befridd fra den ved å dø bort fra den. For i dåpen ble vi inderlig forenet med Jesus, vi «vokste sammen» med ham (v. 57), slik at hans død ble vår død, og vi fikk del i hans liv. Det er evangeliet i et nøtteskall: Én er død for alle, derfor er de alle døde – døde for syndens skyld og makt, døde for lovens dom og krav, døde for dommens skrekk og gru. Når min samvittighet eller Guds lov holder min synd frem for meg og lar dens trelldoms makt tre frem for meg i all sin gru, da svarer jeg: Alt du sier om min synd er sant, kjære lov, og når du sier at jeg fortjener å dø, har du også rett – men du kommer for sent, kjære lov, *for jeg er allerede død*. Min Jesus døde for meg. Hans død er min død, så jeg i ham er fri og frelst – fri fra døden, fri fra loven, og fri fra all syndens makt.

Og så skulle jeg fortsette å leve som om ingenting hadde hendt? Så skulle jeg fortsette i syndens trelldom, jeg som i evangeliet har fått mitt frihetsbrev? Nei, sier Paulus, vi som døde bort fra synden, hvordan kan vi fremdeles leve i den?

Jeg leste en gang en historie som kan tjene til illustrasjon. Den handler om en amerikansk forbryter som het Jim Vaus, og som var spesialist å illegal avlytting. Under et fengselsopphold – det siste – ble Jim Vaus en kristen. Like etter at han kom ut fra fengslet fikk han en telefon fra en av de gamle kameratene som ville ha hjelp til en ny avlytting. Da utspant følgende samtale seg: «Du kan åpenbart ikke ha hørt det!», sa Jim. «Hørt hva?» «Jim Vaus er død. Den mannen du spurte etter, han som drev med avlytting og solgte lydbåndene til høystbydende, han er død. Han døde i fengslet. Det er en annen mann du snakker med, en ny mann, for i Bibelen står det at når noen er i Kristus, er han en ny skapning.» (2 Kor 5, 17).

Altså: Jeg som i min dåp døde bort fra synden sammen med Jesus, og sto opp til et nytt liv sammen med Jesus, hvordan skulle jeg leve som om dette ikke hadde hendt, som om synden fremdeles var min rettmessige herre? Dersom Jim Vaus på ny skulle begynne med illegal avlytting, ville det jo være det samme som at han satte en strek over den frigjørende død og oppstandelse til nytt liv som hadde skjedd – uten hans fortjeneste, ganske gratis – der i fengslet. Det ville være det samme som å sette en strek over evangeliet i hans liv.

Etter at Paulus i Rom. 6 først har malt for oss den frigjørende død bort fra syndens skyld og makt som vi får del i ved troen og dåpen, fortsetter han: «*La altså, da følgelig* ikke synden herske i deres dødelige legeme, så dere følger dets lyster . . .» (v. 12ff). Vi ser hvordan det ikke er noen motsetning mellom evangelium og formaning. Nei, formaningen utspringer direkte av evangeliet. Evangeliet sier: Du *er* i Krisuts død bort fra syndens skyld og makt, du *er* oppreist til et nytt liv, du *har* fått en ny Herre. Og formaningen sier: La *derfor* ikke synden herske over deg! Still ikke dine lemmer til rådighet for din gamle herre, han som du er blitt løst fra. Formaningen er ikke et lovisk tillegg, ikke en ubehagelig etterbetingelse. Den vil tvert om sikre evangeliets virkeliggjørelse i våre liv.

Det sies om dyr som blir reddet ut av et brennende fjøs at de har en merkelig dragning tilbake dit. De må *holdes*, for ikke å løpe tilbake inn i flammene. Noe lignende er det med formaningen. Den holder oss tilbake: Ikke gå inn i den trelldommen igjen, som du ble løst fra. Gud ga oss ikke trelldoms ånd, så vi atter skulle frykte, nei, han ga oss barnekårets Ånd, som roper Abba, Far, og hvor Herrens Ånd er, der er frihet.

Dette bildet: husdryene som søker til-

bake til det brennende fjøset – det illustrerer en viktig sannhet som vi må stanse litt ved før vi slutter. «Gammel vane vond å vende,» sier ordtaket. Syndig vilje vond å vende, kunne vi si. Ja, egentlig kan ikke vår syndige vilje vendes i det hele tatt. Den er en del av det gamle menneske som ble lagt i grav sammen med Jesus og som daglig skal dødes i våre liv. Men det avdør ikke frivillig, og det dør ikke definitivt før i vår legemlige død. Så lenge vi er i dette dødelige legeme, bærer vi vårt gamle menneske med oss, og gjennom det forsøker synden stadig på nytt å tilrive seg herredømmet over oss.

Vi forespeiles i Guds ord ikke noen ubrutt seiersrekke i vår kamp mot syndens herredømme. Vi må regne med fall og nederlag. Var det bare seier, var jo formaningene etterhvert overflødige. Nettopp det at det formanens så ofte og så inntrengende i Det nye testamente, viser jo i seg selv at denne kamp er varig, den er kristenlivets normaltilstand. Hva sier så en nytestamentlig forfatter når han har formant sine lesere ut fra evangeliet – formant dem til å la evangeliet virkelig gjøres i deres liv, i et nytt liv. Jo, da sier han: «Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen synder, har vi en som taler vår sak hos Faderen, Jesus Kristus, den Rettferdige. Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens.» (1 Joh 2, 1f).

Evangeliets kraft, den viser seg deri at vi «daglig avstår fra noen synd», som det het i en av vår kirkes gamle bønner. Men denne kraft viser seg like herlig når en skuffet og mislykket kristen får lov til å komme til Jesus med sitt nederlag, gjemme seg hos Jesus med sin skam, krype inn i Jesu grav og legge fra seg byrden der, krype inn i dåpens nåde, ta til seg det løsende ord om syndenes forlatelse. Så kan evangeliets kraft forvandle også våre fall

Kandidatturene våren 1984

Kandidatens tradisjonelle vårtur ble avvirket i dagene 6.-11. april. Tre grupper reiste i Stavangerområdet, Bergensdistriktet og på Møre, med lærerne Birger Fossum, Tor Johan Sørensen, Olav Skjevesland og landssekretær Finn Edvind Brøndal som ledere.

Alle tre grupper kan rapportere om utbytterike dager, som ga givende møter

med menigheter, organisasjoner og institusjoner.

- En varm takk sendes til alle som var med på å gjøre turnéene mulig!

Det ligger stor innsats og mye gjestfrihet bak avviklingen av et så stort opplegg!

Olav Skjevesland

VÅRE BØNNE- EMNER

- Takk og be for alle MF's studenter og særlig for dem som er oppe til eksamen.
- Takk og be for MF's studentkor og for turneen til Sørlandet og Jæren.
- Be for aksjon MF-gjeldfritt -84.
- Be om at mange må bli kallt til nye studenter til utdanning i teologi og kristen tro.
- Be om fornyelse og vekst i kirke og kristenliv.

og nederlag til noe Gud kan vise sin herlighet gjennom. For hvor syndenes forlattelse er, der er virkelig liv og salighet, der skapes tro og lovsang, der skapes det nye menneske, det som stadig fornyes etter sin skapers bilde og lærer ham å kjenne (Kol 3,10).

Evangeliet er formanings for- og etterord. Evangeliet er det nådens sikker-

hetsnett under mitt liv som fanger meg når jeg faller og bærer meg med mitt fall like til Guds barmhjertige og tilgivende Fader-hjerte.

I dette kraftfelt mellom evangelium og formaning er det helsebringende å leve. spennende er det også. Det er et kraftfelt som gir vekst.

Korturné Sørlandet og Jæren

Vi har tatt et intervju med lederen av turné-komiteén, Dagfinn Thomassen. Han studerer teologi og er nå på 6. semester. Dessuten er han fra Grim i Kristiansand. Det første vi spurte han om var hvorfor turnéen var lagt akkurat til Sørlandet.

- Vi prøver å fordele oss på de forskjellige landsdeler fra år til år. På Sørlandskysten og Jæren er det lenge siden koret har vært. Noe som kanskje kan nevnes er at i dette området er det mange MF-venner, og god rekruttering av studenter.

- Er det spesielle ting du ser fram til angående turnéen?

- Ja, jeg synes det er fint å få formidle Guds ord ved sang og musikk, så det ser jeg fram til. En annen ting er at MF er menighetenes fakultet og vi ser det derfor som svært viktig å holde kontakt med disse. Jeg synes alltid det er moro å reise med koret. Vi har godt fellesskap og mye gøy, og så får jeg komme til min hjemmenighet, Grim i Kr.sand med koret. Og så håper jeg å oppleve sommer, sol og Sørland.

- Hva slags arrangementer har dere lagt opptil at koret skal være med på?

- Vi legger opp til musikkandakter, institusjonsbesøk og p.g.a. at turnéen faller sammen med pinse-helgen, vil gudstjeneste feiringen få en sentral plass.

- Er koret i god trim før turnéen?

- Ja, vi har jobbet målbevisst for turnéen siden Mars måned, og håper og tror at vi skal gjøre en god jobb.

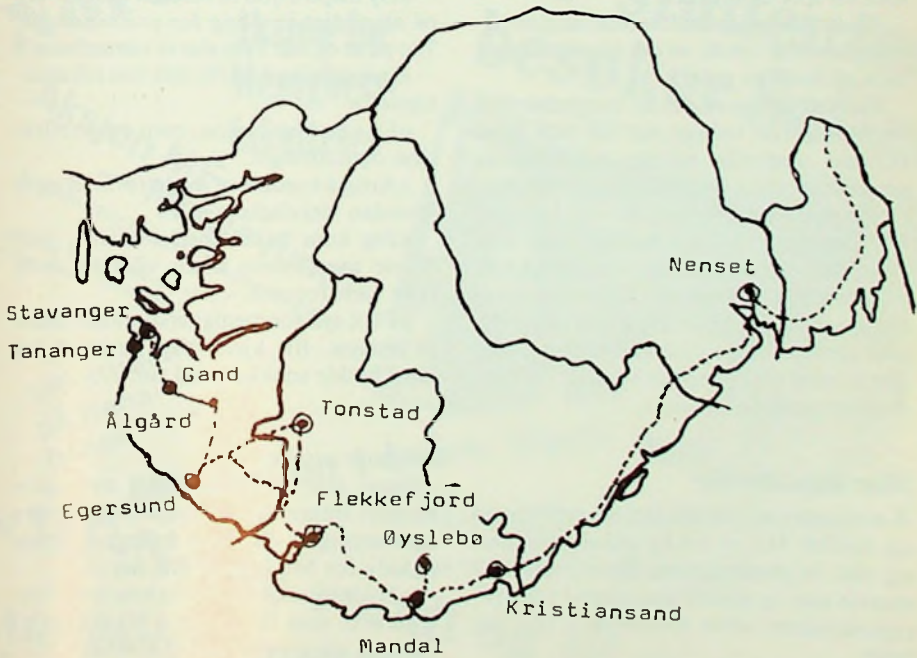
Til slutt vil jeg uttrykke ønske om at alt det praktiske i de enkelte menighetene vil legge seg til rette, og at arrangementene blir godt kunngjort slik at fremmøtet blir bra, noe som igjen vil føre til inspirasjon for koret.

Turnéen vil finne sted 8.-17. juni. Med oss på turnéen har vi som vanlig vår dirigent Trond Dahlen og akkopagnatør Svein Rustad. Vi har også i år gleden av å ha med Ragna Dahlen som solist. (Hun blir med fra kvelden den 10.) Det må også nevnes at arrangementene er støttet av Rikskonsertene.

øj

1. 8/6: Nenset. Musikkandakt.
2. 9/6: Øyslebø. Arrangement på bedehuset.
3. 10/6: Mandal. Høymesse.
4. Tonstad. Kveldsgudstjeneste.
5. 11/6: Stavanger Domkrk. Høymesse.
6. Tananger. Kveldsgudstjeneste.
7. 12/6: Gand. Musikkandakt.
8. 13/6: Ålgård. Musikkandakt.
9. 14/6: Egersund. Musikkandakt.
10. 15/6: Flekkefjord. Musikkandakt.
11. 16/6: Kr.sand. Grim - Konsert.
12. 17/6: Kr.sand Domkrk. Høymesse.

Et levende fakultet på reisefot

Nå er det skjedd igjen!

Over 150 studenter og lærere i full aktivitet med møtevirksomhet, prekenes, aldershjems- og skolebesøk, prestemøter, ungdomskvelder, osv., osv.

Fra Mandal i sør til Tromsø i nord har MF nok engang markert sin viktige stilling i kirkelivet. Av de studentene som nå var ute, vil mange om få år komme tilbake som prester, kateketer, sekretærer, lærere, el.l. Og er det noe som er sikkert, så er det at vårt land trenger arbeidere som vil spre evangeliet.

At en slik landsomfattende aksjon således har stor verdi, er det ingen tvil om, men på hvilken måte?

For det første er det av overmåte stor betydning for enhver her på MF å ha kontakt med den enkelte menighet og personene ute i de enkelte menigheter. Helt siden opprettelsen av MF har dets hovedoppgave og privilegium vært å få være den enkelte menighets eget utdanningssted for arbeidere. Dessuten betyr aksjonen ny inspirasjon og nytt pågangsmot for det videre studiet, samtidig som den er med på å skape et spesielt forhold mellom student og lærer.

Stor innsatsvilje

Å arrangere en slik aksjon koster mye tid og krefter fra en rekke enkeltpersoner, og alle de studenter og lærere som i tmesvis satt og planla aksjonstur for MF, representerer selve livnerven i vårt arbeid.

Likeledes ville en slik aksjon aldri kunne ha vært gjennomført uten alle enkeltpersoners innsats rundt om i hele landet. Nå bringer vi et lite knippe av aksjonsdeltagernes egne erfaringer.

«Min mening er . . .»

Hva betydde aksjonen for deg personlig i din studiesituasjon?

«Ny inspirasjon til fortsatt arbeid. Tro på at studiet er viktig for prestetjeneste. Tro på at eg står i ein større samanheng.»

«Inspirasjon å treffe folk i en lokalmenighet.»

«En viss inspirasjon, men også refleksjon og undring.»

«Artig å komme ut av dette huset og se hvordan virkeligheta er!!»

«Jeg kom bakut med studiene, men denne morsomme turen ville jeg helst ikke vært foruten.»

«Fikk syn for menighetskontakt. Større leselyst. Ble kjent med en lærer jeg aldri hadde snakket med før.»

En lærer uttalte:

«Meget god studiekontakt – nye, gode venner! Interessant og inspirerende møte med menighetsliv i nye former – gir ny «glød» for MF og arbeidet her.»

«Ny inspirasjon. Jeg fikk se hvor heldige vi er som får gå her å bli skolert til tjeneste ute.»

Takk til dere . . .

«MF er menighetenes fakultet.» Disse få ordene har nå nesten rukket å bli et begrep – og ikke uten grunn. For ved siden av å være en utdannelsestinstitusjon på universitetsnivå med en aktiv forskning, er MF også de norske menigheters *eget* utdannelsested av sine arbeidere. At dette er et forhold med gjensidig virkning, vitner blant annet aksjonsturen om.

Vi som reiste ut for å besøke dere, følte

oss virkelig mottatt som venner og medarbeidere. Den enkelte av oss er takknemlige for alt dere gjorde for oss i forbindelse med aksjonen – at dere ga oss mat, overnatting, opplevelser og hyggelige minner. Vi vil med dette få takke alle dere som ved konkret innsats tok oss imot, og alle dere andre som kom på møtene våre. Til dere som ikke fikk besøk, eller var forhindret fra å komme, vil vi få takke for omtanke og forbønn.

Håper vi snart sees.

MF-studenter på Nordmørs-besøk

Aksjon for Menighetsfakultetet

Menighetsfakultetets dag i Tune

MF-studenter besøker Salten

Aksjon MF – Norge rundt
7 studenter i Førde fredag kveld.

Studenter for Menighetsfakultetet besøker Fauske/Sultjelma

MF-studenter på Rana-besøk

MF-aksjon i Indre Sogn

Menighetsfakultetet besøker Ringebu

«MF-Norge rundt og til oss!»

Menighetsfakultetet på Larvik-besøk til helgen

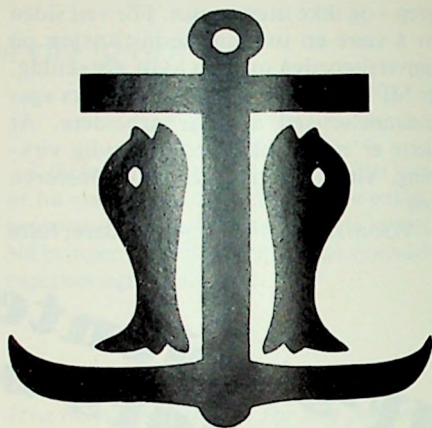
De apostoliske fedre

Blant vårens nye bøker finnes det en som vi finner grunn til å omtale, nemlig boken *De apostoliske fedre*. Bak boken står en rekke personer som er eller har vært tilknyttet Menighetsfakultetet, og den er redigert av dosent E. Baasland og vit.ass. R. Hvalvik.

Hvem er så «de apostoliske fedre»? Opprinnelig ble betegnelsen brukt på en gruppe forfattere man antok hadde stått i direkte kontakt med apostler eller aposteldisipler. Etter hvert kom betegnelsen imidlertid til å omfatte også andre forfattere/skrifter, og den brukes i dag om en samling skrifter fra det 1. og 2. århundre – *den eldste kristne litteratur etter Det nye testamente*. Det er disse skrifter som nå er oversatt til norsk. Foruten selve tekstene inneholder boken også innledninger til hvert skrift og forklarende noter til tekstene.

Samlingen omfatter bl.a. det brev som i år 96 ble sendt fra menigheten i Roma til de kristne i Korint p.g.a. indre stridigheter i menigheten der (1. Klemensbrev), den eldste kirkeordning («De tolv apostlers lære»), den eldste bevarte kristne preken (2. Klemensbrev) og den første kristne martyrbetretning (Polykarps martyrium).

Boken inneholder en enestående samling skrifter som gir et rikt innblikk i den eldste kirkes gudstjenesteliv og menighetsordning. Tekstene viser også hvordan de første kristne kjempet for å klargjøre sin tro i forhold til jødedommen og forsvare den overfor polemikk fra den hedenske omverden. Skriftene forteller dessuten adskillig om de kristnes livssituasjon, blant annet om deres forhold til penger og rikdom og om deres holdning i motgang og forfølgelse.

Illustrasjonen er tegnet etter en inskripsjon fra Priscilla-katakomben i Roma. Symbolet er en kombinasjon av korset og ankeret som representerer troen og håpet, mens fiskene her representerer de troende.

Da Hans Nielsen Hauge besøgte den første norske utgave av (noen av) de apostoliske fedre i 1801 stod det på tittelbladet: «. . . udgivne til almindelig Nytte . . .» Hauge mente åpenbart at skriftene kunne være til nytte og lærdom i hans samtid – og situasjonen er neppe annerledes i dag.

På neste side gjengir vi et lite utdrag fra brevet til Diognet – en av perlene fra oldkirkens litteratur. (Skriftet er det yngste av skriftene i *De apostoliske fedre*, fra siste halvdel av det 2. århundre.)

Til
Diognet

De kristne som fremmede i verden

Det som skiller de kristne fra andre mennesker, er hverken fedreland, språk eller skikker. De bor ikke i egne byer og taler ikke fremmed tungemål. I sin daglige tilværelse avviker de ikke fra andre.

De lever blant grekere og barbarer, slik det har falt seg for hver enkelt, og følger stedets skikk med hensyn til klær og mat og atferd forøvrig, og likevel er deres vandel slik at den vekker alminnelig undring og beundring.

De bor i sine egne land, men som utlendinger. De tar del i alt som borgere, men finner seg i alt som fremmede. Ethvert fremmed land er for dem et fedreland, ethvert fedreland fremmed land. De gifter seg som andre og får barn, men setter ikke ut sitt avkom. De deler bord, men ikke ekteseng. De er i kjødet, men lever ikke etter kjødet. De bor på jorden, men har sitt hjem i himmelen. De adlyder de gjeldende lover, men tror dem overflødige gjennom sin livsførsel. De elsker alle og blir forfulgt av alle. Man kjenner dem ikke, og likevel fordømmer man dem. De blir slått ihjel, men blir snart levende. De er fattige, men gjør mange rike. De mangler alt, men har overflod i alt.

Tormod Engelsviken ansatt som fakultetslektor ved menighetsfakultetet

Menighetsfakultetets styre har kallet og ansatt cand. theol. dr. Tormod Engelsviken som fakultetslektor i misjonsvitenskap fra sommeren 1984.

Engelsviken er kandidat fra Menighetsfakultetet i 1969. Etter 1 år som feltprestassistent hadde han forskningsstipendium i systematisk teologi ved fakultetet og studier ved London Bible College før han ble lærer i systematisk teologi ved Mekane Yesus Seminary i Etiopia som utsending av Norsk Luthersk Misjonssamband. I 1973-76 hadde Engelsviken forskningsstipendium fra Det Lutherske Verdensforbund og fra 1976-1978 var han lærer ved Fjellhaug Misjonsskole i Oslo. I femårsperioden 1978-83 var han ansatt som forsknings-

stipendiat i misjonsvitenskap ved Menighetsfakultetet, og han har det siste året vært lærer ved Indremisjonsselskapets bibelskole i Oslo.

Engelsviken har en allsidig produksjon bak seg, og han er Doctor of Philosophy in Theology ved Aquinas Institute i Amerika fra 1981.

Forts. fra s. 3

bak og konsentrere oss om den nyskapede livsvirkelighet. Men det koster kamp! For som ny skapning lever jeg også i den gamle virkelighet – preget av synd og død. «Det gamle» kan lett få overtaket om jeg ikke kjemper for å leve i underet og i nyskapingen, jfr. Ef 4,22-24. Til hjelp kan vi få løfte blikket og se fram mot den dag da *all* blir nytt når Gud fullender nyskapingen av hele skaperverket, jfr. Åp 21,5.

Har du opplevd under? Ja!! Gud har gitt deg mangedobbelt dose! Gled deg over vårens under og over at Guds nyskapinge gjerning også har «rammet» deg direkte. – Ta vare på underet og undringen i ditt liv!

Lysbildeserie om Menighetsfakultetet

Vi har fått en helt ny lysbildeserie om MF. Serien består av 50 bilder som viser den viktige oppgaven MF har i kirke og samfunn. Kommentarer og musikk er spilt inn på et kassetband. For å vise denne serien trengs ikke kostbart spesialutstyr, kun lysbildeapparat og en kasset-spiller.

Vi har 10 kopier og meningen er at disse skal lånes ut til de som ønsker MF-informasjon til foreninger og møter.

Serien kan bestilles på landssekretærkontoret.

Deltidsstudier i kristendoms-kunnskap

Nytt kull deltidsstudenter tas opp ved Instituttet høsten 1984. Undervisningstilbudet for disse er samlet til *én ukedag* (torsdag), og grunnfagspensum i kristendoms-kunnskap gjennomgås over *to år*. Søknadsfrist: *Snares!*

Nærmere opplysninger fås hos studieveileder.

Takk for mottatte gaver!

GAVER:	1982 pr. 31/3	1983 pr. 31/3	1984 pr. 31/3
Personlige gaver	233 879	282 929	313 785
Givertjenesten	112 610	92 225	67 187
Sum personlige gaver	346 489	375 154	380 972
Offer/kollekt	274 809	328 819	229 456
Sum	621 298	703 973	610 428
Foreninger	63 148	63 459	84 060
Bøsser og andre gaver	46 685	53 442	43 902
Sum «ordinære» gaver	731 131	820 874	738 390
Testamentariske gaver	35 799	42 155	48 937
Sum (inntektsføres)	766 930	863 029	787 327
«MF Gjeldfritt» (avdrag)	74 629	94 645	49 052
Total sum	841 559	957 674	836 379

Vårgaven er en vesentlig del av våre inntekter/vårt budsjett. Har du hatt anledning til å sende en gave?

I 1983 fikk vi 45% av gaveinntektene i november/desember. Det skapte stor glede ved årets slutt, men du verden så spennende og vanskelig den økonomiske situasjon var tidligere på året! (Jfr. styrets appell i nov. 83.)

Skal vi oppleve det annerledes i år?

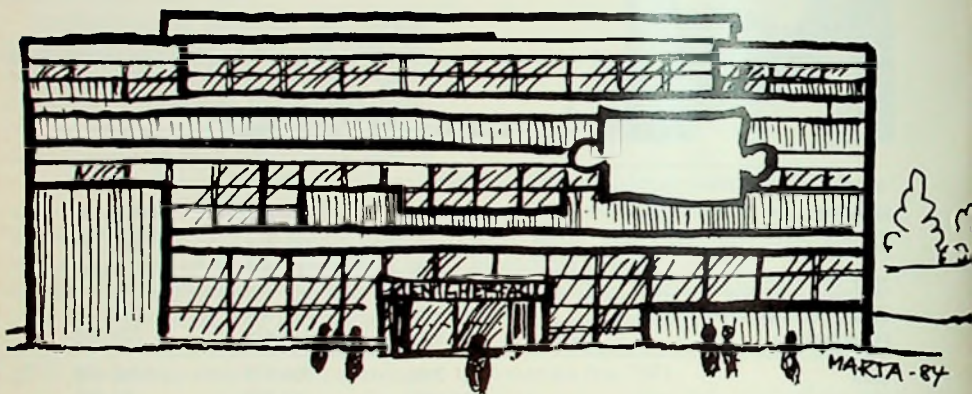
Retur:

MF Kartotek

Gydass vei 4, Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

MF - GJELDFRITT 1984

Takk til dere som har gitt 50 000 til MF-gjeldfritt -84. Gjelden kryper nedover, og nå har vi bare 990 000 igjen til Menighetsfakultetet er gjeldfritt. Med en rente på 16%, betyr det at for hver krone MF får inn, sparer vi 16 øre som vi ellers møtte ta fra et hardt, trangt budsjett.

Vi står foran store investeringer i året som kommer, med maling av huset, innvendig omredningsarbeide. Et EDB-anlegg står også på prioritetslisten.

Vi trenger å bedre vår økonomi, og MF-gjeldfritt er et skritt i riktig retning.

990 000 kroner er mange penger, men fordeler vi dette på 1000, må hver gi 990 kroner. På 10 000, som vel er 1/3 av Lys og Livs abonnenter, må hver gi 99 kroner.

Målet MF-gjeldfritt i 1984 er fullt ut oppnåelig.

Gavene er skattefrie.

Bli med å ta siste løft.

BLI MED TA SISTE LØFT